denne ligeledes hendes uindskrænkede Ejendom, over hvilken hun frit kan disponere baade før og efter sin Død. Hun kan rejse Anklage mod sin Mand, lige saa vel som han mod hende. De Penge, hun faar til sit Underhold, kan hun bruge som hun vil, og Manden har ingen Ret til at fordre Regnskab af hende. Skulde Hustruen dø før Børnene er voksne, lægges deres Opdragelse i kvindelige Slægtninges Hænder; blandt disse kommer hendes Moder først i Betragtning. Manden *skal* sørge for Hustruens og Børnenes Underhold i Forhold til sin økonomiske Stilling. Her hjemme hos os hører vi om ulykkelige Kvinder, som sidder med deres smaa uforsørgede Børn, til hvis Underhold Manden ikke giver en Øre, — det vilde være utænkeligt i det uciviliserede Tyrki.

En helt ny Tid er brudt frem dernede, uden at Vesteuropa har mærket stort andet til den end den storpolitiske Manifestation. Hele Landet er reformeret, og dette gælder ogsaa Haremet. Den tyrkiske Kvinde er lidt efter lidt bleven ret oplyst. I de sidste 15 Aar har hun lært at læse og skrive, og store Højskoler findes nu i flere Byer. Den amerikanske Læge Mary Mills Patrick har særlig gjort et stort og lønnende Oplysningsarbejde i Tyrkiet. Hun er Forstander for et stort Kvindeinstitut, som besøges af russiske, græske, bulgarske, syriske, rumænske og tyrkiske unge Piger. Det nye Universitet i Konstantinopel, som officielt oprettedes for nogle Aar siden, eksisterer egentlig nu kun paa Papiret.

De sidste Oplysninger fra Undervisningsdepartementet viser, at der findes 1,419 tyrkiske Forberedelsesskoler for unge Piger med et sammenlagt Elevantal af 171,526. Desuden er der i Fællesskolerne 130,000 kvindelige Elever. Nominelt er der Skoletvang for baade Drenge og Piger, og hvad Undervisningen angaar er det et Spørgsmaal, om Tyrkiet ikke staar over Italien, som hidtil stadig har maattet indrømme, at 25 pCt. af Befolkningen hverken kan læse eller skrive. De fleste af de tyrkiske Skoler er utvivlsomt ogsaa bedre end Katholikernes Anstalter i Italien.

Det er ikke saa almindelig kendt, som det burde være, hvilken enestaaende Rolle Kvinderne spillede i den sidste Revolution. Ja, havde Kvinderne ikke været, havde Tyrkiet maaske ikke i Dag haft sin Konstitution. De skaffede Penge og virkede som hemmelige Agenter for de frisindede ledende Politikere. I mange Tilfælde naaede deres Følehorn endogsaa lige ind i Sultanens Palads, og de af dem, der blev opdagede, maatte lide strænge Straffe, indtil den nye Regime var indført. Forrest i Kvindebevægelsen staar saadanne Damer som Refad, der har dannet en Komité for Udbredelsen af Litteratur og moderne Politik; Halideh Salih, som er en talentfuld Forfatterinde og Medlem af Presseforeningen og Ermine Hanen, som er en glødende Agitator for demokratiske Ideer.

»Og nu mener De, at de tyrkiske Damer har taget fat, hvor de slap efter Revolutionstiden?«

»Jeg ved, at de har«, svarer Miss Willmanns, »jeg har set det med mine egne Øjne. Da jeg rejste fra Konstantinopel, var Agitationen i fuld Gang. Aviserne indeholdt daglig Lister over Bidrag til Kvindernes Nationalindsamling, og der blev holdt en Mængde Møder med Kvinder som Talere. Saadant noget vilde have være aldeles utænkeligt for nogle Aar siden. Hvis Telegrafen en skønne Dag melder, at Tyrkerne har overvundet deres indre politiske Stridigheder og samlet sig til et frugtbærende nationalt Arbejde, saa vover jeg bestemt at paastaa, at dette Resultat hovedsagelig er naaet gennem Kvindernes Agitation og den Begejstring, deres patriotiske Henvendelse til Folket har vakt over hele Landet. Folket er sygt, det er sandt, men Krigen kan let blive den Feber, som driver Sygdommen ud af Kroppen.

Marinus L. Yde.

Danske Kvindeforeningers Valgretsforbund

holdt sin aarlige Generalforsamling d. 24. Oktober. Efter at Beretninger var aflagt om den storslaaede Kongres i Stockholm samt om Forbundets indre Anliggender, fandt følgende Valg Sted: Skolekøkkeninspektrice Eline Hansen (Formand), Redaktør Johanne Münter (Næstformand), Redaktør Sophie v. d. Osten (indenlandsk Sek.), Translatør Th. Daugaard (udenlandsk Sekr.), alle Genvalg. I Stedet for Købmand Nanna Berg, der i flere Aar har gjort et meget paaskønnet Arbejde som Forbundets Kasserer, vagtes Louise Neergaard.

Der foretoges mindre væsentlige Ændringer i Lovene, og Meddelese om nogle ny tiltrædende Foreninger modtoges med Bifald.